

Историята на Черния Ястреб

След установяването на Съединените Щати, държавните и национални лидери признали, че държавата трябва да приеме национална политика към местните аме-риканци. За съжаление политиката приета в 1820 г., за да се реши „Индианския проблем” била тяхното преместване и презаселване във „Великата Американска пустиня. В 1830 г. Конгресът приел Закона за Преместване на индианците. При президентството на Андрю Джаксън 94 договори за преместване са били договорени и от 1840 г. повечето от индианците в най-населените щати и територии са били фактически изпра-тени на запад.

Малко племена тръгнали с желание и от април до август 1832 г. Въръжена група от Сауки и Фокс, живеещи пръснато в Оклахома, Канзас и др. Щати, около 5500 души, предвождани от Черния Ястреб започнали да преокупират земите, които те са държали на територията на Илинойс и Уисконсин. Те се сблъскали с глада и враждебните сиукси на запад и не искали нищо повече от място с подходяща земя, в която да засяват своите семена. Милицията на Илинойс ги преследвала в Уисконсин и изклала жени и деца, докато племето се опитвало да избяга през река Мисисипи.

Накрая Черният Ястреб нямал друг избор освен да се предаде и в неговата реч той описал историята на лъжи и предателства на белите хора, която претърпели местните американци.

РЕЧ ПРИ ПРЕДАВАНЕТО (1832)

The Chief Black Hawk

„Блек-хоук (Black-hawk – Черният ястреб) е индианец. Той не е направил нищо, за което един индианец трябва да се срамува. Той се бори за неговите съотечественици, индиански жени и деца, срещу белите хора, които идваха година след година, за да ги мамят и да им отнемат техните земи. Вие знаете причината за нашата война. Известна е за всички бели мъже. Те трябва да се засрамят от това. Белите хора презират индианците и ги гонят от техните домове. Но Индианците не са лъжци. Белите хора говорят лошо за индианците и гледат на тях злобно. Но индианците не говорят лъжи. Индианците не крадат.

Индианец, който е лош като белите хора, не може да живее в нашата нация; той ще бъде убит и изяден от вълците. Белите хора са лоши учители; те са лицемери и действат измамно; те се смеят в лицето на бедния индианец, за да го измамят; те стискат ръцете им, за да спечелят тяхното доверие, да ги напият, да ги измамят и да съсият нашите жени. Ние им казахме да ни оставят намира и да се махнат от нас; но те продължаваха и преградиха нашите пътища, и те се увиваха около нас като змия. Те ни отровиха с тяхното докосване. Ние не бяхме в сигурност. Ние живеехме в опасност. Ние станяхме като тях: лицемерци и лъжци, прелюбодейци, търтеи, празнословци и мързеливци.

Ние погледнахме към Великия Дух. Ние отидохме при нашия велик баща (президентът на САЩ Андрю Джаксън). Ние бяхме окуражени. Негови-

ят велик съвет ни даде честни думи и големи обещания; но ние не получихме удовлетворение. Нещата ставаха все по-зле. Няма вече елени в гората. Опосумът и бобърът изчезнаха; потоците пресъхнаха и нашите жени и деца са без храна, за да ги предпази от гладуване; ние свикахме велик съвет и запалихме голям огън. Духовете на нашите бащи възкръснаха и ни казаха да отмъстим за несправедливостта или да умрем. Ние всички говорихме пред огъня на съвета. Беше топъл и приятен. Ние нададохме бойния вик и изровихме томаховката; нашите ножове бяха готови, и сърцето на Черния ястреб беше силно в неговите гърди, когато той поведе неговите войни към битка. Той е удовлетворен. Той ще отида в света на духовете доволен. Той си е изпълнил неговия дълг. Неговият баща ще го срещне там и ще го похвали“.

След поражението му Черният Ястреб и неговия син Вихрена Гръмотевица (Whirling Thunder) били заловени и изпратени от Андрю Джаксън на турне, за да бъдат представени като „военни трофеи“. Но двамата затворници показали такова достойнство в тяхното мъчение, че публиката бързо започнала да им симпатизира.

Източник: Франк Стивънс, Войната на Черния Ястреб (1903), 372-73
Основни четива по „Щатска Демокрация“

*** Абрахам Линкълн служи като капитан в щатското опълчение на Илинойс и участва във Войната срещу Черния ястреб, като след избирането му на тази длъжност пише, че „подобен изключителен успех в живота ми дава голямо удовлетворение“.